

[Dupont.]

ningsudvalgets og byggeudvalgets dispositioner vedrørende indkøb af nogle dørskilte, udgifter ved solafskærmning og anskaffelse af et personsøgeanlæg — for så vidt harmløse sager. Imidlertid fandt planlægningsudvalget, at revisionsdepartementet blandede sig i ting, der ikke vedkom det, samt at det var uacceptabelt at spille tid på besvarelser af spørgsmål, når dispositionerne er truffet på et acceptabelt grundlag. En skrivelse om sagen den 30. september 1964 sluttede med disse drastiske ord: „Såfremt man ikke ved en forhandling kan finde frem til en for planlægningsudvalget og byggeudvalget acceptabel ordning, må spørgsmålet om udvalgenes kompetence og sammensætning tages op til overvejelse således, at man i hvert fald fremover kan undgå, at udvalgenes arbejde unødigt belastes og forsinkes med besvarelse af spørgsmål fra revisionen.“

Undervisningsministeriet stod ved et møde den 5. februar 1965 bag planlægningsudvalget og byggeudvalget og stillede sig tvivlende over for revisionsdepartementets beføjelser i denne sag. Hr. Poul Dam udtrykker, at revisionsdepartementet ikke har beføjelser til kritik ud over det regnskabsår, der aflægges beretning for. Det turde imidlertid være et spørgsmål. Det skal jo huskes, at Lundtoftebyggeriets budget ligger på 564 mill. kr. og strækker sig over en længere årrække. De dispositioner, der her kritiseres, gælder 152 mill. kr., hvoraf de ca. 40 mill. kr. er afholdt i 1963-64.

Det må ikke glemmes, at revisionen overalt i erhvervsliv, kommuner og stat ikke alene skal foretage en kritisk gennemgang af sagerne, men i højeste grad også bør virke som rådgivere vedrørende fremtidige dispositioner, således at de, hvem revisionen angår, ikke behøver at føle sig fornermet.

Udvalget har forelagt dette spørgsmål for finansministeren, der i en skrivelse af 3. februar 1966 oplyser, at det, jfr. statsregnskabslovens § 12 og § 4, stk. 1 og 2, i instruksen af 12. november 1936 for hovedrevisorerne er almindelig praksis, at administrationen løbende tilsender revisionsdepartementerne en lang række aktstykker, f. eks. genparter af tilbud, kontrakter om leverancer o. s. v.

Endvidere pålægger statsregnskabslovens § 10, nr. 4, revisionen at påse, at der ved forvaltningen af statens midler er taget skyldige økonomiske hensyn. Finansministeren udtrykker det således i den omtalte skrivelse af 3. februar d. å.:

„Jeg vil finde det betænkeligt, hvis man fremover ville indsnævre revisionens arbejdsgrundlag på en måde, der forhindrede administrationen i at drage fordel af revisionens kritik på et sådant tidspunkt, at der endnu er mulighed for at ændre de kritiserede dispositioner, fremfor at afvente senere egentlige og i givet fald større revisionssager, hvor dispositionerne alligevel ikke kan ændres.“

Denne skrivelse fra finansministeren fastslår klart, at også statsrevisorerne har ret i deres betragtning om, at revisionsdepartementerne altid kan kræve oplysninger vedrørende sådanne dispositioner, der indebærer økonomiske konsekvenser.

Det samlede udvalg minus hr. Poul Dam gør opmærksom på, at statsrevisionen ligesom folketinget er interesseret i den mest effektive revision af anvendelsen af statens midler. Ingen styrelse kan fraskrive sig nytten af, at revisionen gør sit arbejde og ud fra sine erfaringer giver gode råd, lige så lidt som nogen må hindre administrationsrådet i at nå frem til mere effektive og besparende funktioner på de forskellige styrelsesområder. I denne sag er det ikke et spørgsmål om politiske partiers indstilling; her gælder det udelukkende retfærdige og rimelige foranstaltninger mod misbrug og bortødslen af statens midler. Det ville også være heldigt, om der ikke fra nogen side blev drevet politik i disse sager.

På denne baggrund kan jeg på det samlede udvalgs vegne indstille statsregnskabet for 1963-64 til godkendelse, idet dog hr. Poul Dam nærmere vil redegøre for sin stilling.

Poul Dam: Jeg må sige, at jeg har nærmet mig denne sag med megen betænkelighed. Når man kommer som ny ind i folketinget og bliver medlem af et udvalg med et så stort arbejdsområde, bliver man jo noget bekymret, hvis man finder, at man er i uoverensstemmelse med udvalgets